

Styrke, tror jeg, at det her er Uenigheden, der er deres Styrke. Vi staa altsaa delt og ser individuelt paa denne Sag, saaledes som nu vor Opfattelse er og har givet sig Udtryk paa forskellig Maade.

Jeg kan henholdt mig til, hvad den ærede Ordfører for Udvalget har sagt til Motivering af de Ændringsforslag, til hvilke jeg og det Mindretal, jeg er Ordfører for, er Medforslagsstillere. Dem skal jeg derfor ikke komme ind paa. Jeg skal kun dvæle ved de Ændringsforslag, som det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Søfensen) og jeg har stillet, og kommer senere til et enkelt Ændringsforslag, hvortil ogsaa et tredje æret Medlem af den socialdemokratiske Gruppe er Medforslagsstiller.

Ændringsforslag Nr. 1 kan jeg godt tænke mig har vakt vild Forfærdelse forskellige Steder, thi naar den nuværende Beværterlov har en saa lav Procent som $2\frac{1}{4}$, og vi her foreslaar, at den skal sættes op til $3\frac{1}{2}$ eller helst $4\frac{1}{4}$, kan jeg godt forstaa, at det har vakt Forfærdelse. Men det hænger sammen med vor Opfattelse af Øllet. Vi synes, det er Synd for Øllet, at det skal i Selskab med de mange stærke Drikke, som er nævnt i denne Forbindelse. Det, der kommer Øllet nærmest, er Rødvin, der jo anses for en overmaade uskyldig og sund Drik. Et Glas Rødvin til Maden er altid godt. Det franske Folk f. Eks. faar jo selv til det tarveligste Maaltid serveret en lille Flaske Rødvin, og det bekommer dem godt og gør ingen Skade. Jeg ved nok, at der er nogle, som gerne vil ødelægge den Nydelse for deres Medmennesker og vil have indført noget, der hedder alkoholfri Vin. Det er en frygtelig Drik! Den er saa sur, at den aldeles ikke er værd at nyde. Derimod er den naturlige, lette Landvin en behagelig Drik, en forfriskende og nærende Drik og en sund Drik. Rinskvin er graderet til 8—10 pCt., ikke at tale om Whisky, der jo indeholder langt mere Alkohol end Øllet. Jeg synes derfor ikke, det er rigtigt at sætte Øllet i dette Selskab. Det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds og jeg havde helst set, at Øllet var gaaet helt ud af Lovforslaget, men undertiden kan det jo være opportunt at gaa paa Akkord. Det har vi ment at burde gøre i dette Tilfælde, og vi har da nøjedes med at stille dette moderate Ændringsforslag om at ændre $2\frac{1}{4}$ pCt. til $4\frac{1}{4}$ pCt.

Vi synes, det er unaturligt at kalde vort lette, milde bajerske Øl for en stærk Drik. Det fortjener ikke denne Betegnelse. Naar man mener, at bajersk Øl skal kaldes en

stærk Drik, er det, fordi man kun ser det som et Nydelsesmiddel. Men det er jo ikke rigtigt. Det bajerske Øl er i lige saa høj Grad et Næringsmiddel. Jeg ved godt, at der er stærke Afholdsfolk, som synes, det er forfærdeligt, at man vil kalde Øllet et Næringsmiddel. Men det er kun et Spørgsmaal om en Styrkegrad. Øllet er i og for sig et Næringsmiddel og et godt Næringsmiddel. Jeg har i min Ungdom opholdt mig en Tid i Bavern og har der set, af hvilken Værdi det bajerske Øl er som Næringsmiddel. Befolkningen i Bavern lever tarveligt i og for sig. Frokosten bestaar som oftest af et Stykke Landbrød eller Surbrød, maaske med en sort Ræddike til eller et Stykke Pølse. Men saa et Glas Øl till. Og dette Øl deler man i Familien, efter en vis Rangforordning selvfølgelig, saa at Konen faar Øl med og Børnene ogsaa, og det synes at virke aldeles udmærket; thi det bajerske Folk er et sundt Folk, et kraftigt Folk og først og sidst et muntert Folk. Derfor har Bajerskøllet sin Berettigelse, og Folk skulde ikke være saa vrede paa det bajerske Øl, synes jeg. Intet har nemlig mere end det bajerske Øl været med til at fortrænge Brændevinen. Den Gang jeg var i Lære, og der saadan var rigtig Fæst, og der skulde drikkes, efter at Arbejdet var holdt op, og man gav sig til at tage en Genstand, da var det ikke Trepægleflasker, man gik med; men det var en Sodavandsflaske, der var i Gang, og hver Gang, den var tømt, skulde Drengen af Sted med den. Og det skete hyppigt den Gang, da den Periode var inde — det var de blaa Næsers Periode. Men efterhaanden som Bajerskøllet kom ind, har det fortrængt baade Brændevinen og de blaa Næser mere og mere, og det blev samtidig med, at det var et godt Nydelsesmiddel, et godt Næringsmiddel i Stedet for Brændevin. Brændevinen kan selvfølgelig, nydt til stor Maade, være et Næringsmiddel; men Faren er naturligvis her større for, at det bliver et Mittel til at beruse sig med. Derfor siger jeg, at Forskellen paa Datidens og Nutidens Forhold er betydelig. Jeg, der har været med til at rende med Pægleflasken mange Gange for at tilfredsstille Svendene, som arbejdede paa mit Læreværksted, kan se, hvor betydelig Forskellen er, og jeg hævder, at Bajerskøllet ikke mindst har haft sin store Mission i at fortrænge Brændevinen.

Naar man imidlertid tror, man er i Stand til at forcere denne Bevægelse ved at gaa stærkere og stærkere frem for eventuelt at ende med Forbud, tager man betydelig fejl. Det varer meget, meget længe med at gøre Folk ædruelige, hvis man